

Î N C H E I E R E

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco împotriva Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 23 februarie 2018, executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești cu privire la anularea actului administrativ. (vol. I, f.d. 4-11)

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la 10 iulie 2017, în adresa Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a parvenit sesizarea Ministerului Justiției al RM în care s-a menționat despre faptul că, la audiența administrației publice centrale vizate, s-a prezentat Dumitru Moroz, care a invocat lezarea drepturilor sale în procedura de executare a documentului executoriu aflat în gestiunea sa, și anume, ce se referă la vânzarea la licitație a apartamentului nr. 13 amplasat în mun. Chișinău, str. A. Șciusev 27, care îi aparține cu drept de proprietate comună în devălmășie cu soția sa.

Reclamantul a susținut că, prin decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nr. 245/879Dfa din 15 decembrie 2017, s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută

de alin. (2) art. 21 din Legea privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, comisă de către el și expusă în sesizarea nr. 245 din 10 iulie 2017, și anume, b¹) încălcare gravă sau sistematică a obligațiilor profesionale stabilite de lege; b²) încălcarea modului și a termenelor de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părților în procedura de executare și/sau reprezentanților acestora, neacordarea posibilității de a lua cunoștință sau de a efectua copii de pe materialele din dosarul de executare; c) săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri și f) încălcarea gravă Codului deontologic, fiindu-i aplicată sancțiunea prevăzută de lit. d) alin. (1) art. 24 din Legea privind executorii judecătorești nr. 113, sub formă de suspendare a activității executorului judecătoresc pe un termen de 6 luni.

A considerat că, decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești din 15 decembrie 2017 este nefondată și pasibilă anulării, or, aceasta a fost emisă cu încălcarea prezumției nevinovăției, dreptului la apărare și principiului contradictorialității.

Reclamantul a afirmat că, sesizarea menționată urma să fie respinsă ca inadmisibilă conform pct. 43 din Regulamentul de activitate al Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 96 din 20 februarie 2017, or, dezacordul debitorului cu acțiunile executorului judecătoresc se referă doar la vânzarea bunului imobil la licitație, iar prin încheierea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, demersul executorului judecătoresc privind confirmarea procesului-verbal al licitației a fost admis, încheierea fiind în vigoare până în prezent.

În drept și-a întemeiat acțiunea în baza art. 166 și 167 din Codul de procedură civilă, art. 14, 16, 21, 22, 25 și 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 6, 7, 8, 21, 21¹, 22, 23, 23¹ și 24 din Legea privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010 și punctele 30, 36, 41 – 47, 50 și 51 din Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 96 din 20 februarie 2017.

Executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco, reprezentat de avocatul Alexandru Bargan a solicitat anularea deciziei Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nr. 245/879Dfa din 15 decembrie 2017.

Prin hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a anulat ca fiind ilegală decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nr. 245/879Dfa din 15 decembrie 2017, prin care în acțiunile executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco a fost constatată abaterea disciplinară prevăzută de art. 21 alin. (2) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, cu aplicarea sancțiunii sub formă de suspendare a activității executorului judecătoresc pe un termen de 6 luni. (vol.I, f.d. 185, 189-192)

La 29 martie 2018, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a declarat apel nemotivat, iar la 18 iunie 2018 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (vol.I, f.d. 187, 209-213)

La 19 aprilie 2018, Dmitrii Moroz a declarat apel împotriva hotărârii din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (vol.I, f.d.188)

Prin încheierea din 19 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel declarată de către Dmitrii Moroz. (vol.I, f.d. 219-222)

Prin decizia din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și a fost menținută hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (vol. II, f.d. 13-24)

Pentru a decide astfel, instanța de apel având în susținere prevederile art. 25 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, art. 21 alin. (1) și (2) lit. b¹), b²), c) și f) și 24 alin. (1) lit. d) ale Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010, art. 136 alin. (1)-(3) Cod de executare (în vigoare la 19 septembrie 2016), pct. 42 și 43 din Regulamentul de activitate al Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr. 96 din 20 februarie 2017, a considerat întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la anularea deciziei Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nr. 245/879Dfa din 15 decembrie 2017.

În acest sens, Colegiul a reținut că, obiectul sesizării lui Dmitrii Moroz se rezumă la pretinsa lezare a drepturilor acestuia ce țin de vânzarea la licitație a apartamentului nr. 13 amplasat în mun. Chișinău, str. A. Șciusev, 27 și neinformarea despre acțiunile întreprinse în cadrul procedurii de executare. Astfel, se constată o legătură causală incontestabilă între comunicarea actelor în procedura de executare (actului de preluare a documentului executoriu nr. 020-882/2016 din 8 august 2016 și a actului de evaluare) și desfășurarea licitației privind vânzarea bunului imobil (apartamentul la sol nr. XXXX amplasat în mun. Chișinău, str. XXXX, număr cadastral XXXX) soldată cu întocmirea procesului-verbal al licitației privind vânzarea bunului imobil nr. 020-878,879,881,882/16 din 19 septembrie 2016, fapt confirmat prin încheierea din 27 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Respectiv, instanța de apel a conchis că, circumstanțele comunicării actului de preluare a documentului executoriu nr. 020-882/2016 din 8 august 2016 și a actului de evaluare, au fost examinate de către instanța de judecată în cadrul dosarului cu privire la confirmarea procesului-verbal cu privire la licitație și nu pot constitui obiect al examinării separate de către Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, după cum se invocă în actul administrativ contestat și cum menționează reprezentanții intimitei.

Mai mult, Curtea de Apel Chișinău a punctat că prima instanță justificat a menționat că, Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești la examinarea sesizării și-a depășit limitele atribuite de Regulamentul de activitate, examinând o chestiune, care nu a constituit obiect al plângerii debitorului.

Pe cale de consecință, Colegiul a remarcat că, chestiunile și motivele ce constituie obiectul plângerii, de fapt, sunt de competența instanței de judecată, fapt care, conform Regulamentului de activitate al Colegiului Disciplinar pct. 43 lit. f)

constituia temei de inadmisibilitate a plângerii, nefiind luat în considerare și respectat de Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătorești.

La 15 octombrie 2018, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a declarat recurs împotriva deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs, a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

Totodată, pledând pentru admiterea cererii de recurs, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a reiterat motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei.

Suplimentar a menționat că, atât prima instanță, cât și instanța de apel au reținut în mod eronat faptul că executorul judecătoresc Alexandru Tcacenco ar fi prezentat dovada că a comunicat debitorului actul de preluare a procedurii de executare, or, la materialele cauzei nu se atestă niciun înscris în sensul dat.

Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a considerat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au interpretat eronat legea, și anume, prevederile art. 136 alin. (1)-(2) Cod de executare, or, din norma dată, reiese că instanța de judecată constată doar legalitatea desfășurării licitației.

La fel, a relatat că instanțele de judecată eronat au constatat că există o legătură causală indisolubilă între confirmarea procesului-verbal al licitației și legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc din procedura de executare, or, obligația de comunicare a actelor, este o obligație separată care se sancționează în mod individual în cazul neonorării acesteia.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu pronunțarea unei noi hotărâri, de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc, Alexandru Tcacenco.

Prin referința din 28 noiembrie 2018, executorul judecătoresc, Alexandru Tcacenco, reprezentat de avocatul Alexandru Bargin a solicitat respingerea cererii de recurs declarată de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 august 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 15 octombrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate art. 439 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Din materialele cauzei rezultă că, prin hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, s-a anulat ca fiind ilegală decizia Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești de pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nr. 245/879Dfa din 15 decembrie 2017, prin care în acțiunile executorului judecătoresc Alexandru Tcacenco a fost constatată abaterea disciplinară prevăzută de art. 21 alin. (2) din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, cu aplicarea sancțiunii sub formă de suspendare a activității executorului judecătoresc pe un termen de 6 luni. (vol.I, f.d. 185, 189-192)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 29 martie 2018, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a declarat apel nemotivat, iar la 18 iunie 2018 a depus apel motivat împotriva hotărârii din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (vol.I, f.d. 187, 209-213)

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, prin decizia din 14 august 2018, a respins apelul declarat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și a menținut hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani. (vol. II, f.d. 13-24)

La 15 octombrie 2018, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a declarat recurs împotriva deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Cod de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.

Art. 429 alin. (4) lit. c) Cod de procedură civilă, prevede că nu pot fi atacate cu recurs deciziile emise de instanța de apel, fără drept de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va lua act de faptul că la unele decizii judecătorești, pronunțate în apel, a fost exclusă calea de atac – recursul.

Conform art. 24 alin. (7) din Legea nr. 113 din 7 iunie 2010 privind executorii judecătorești, decizia Colegiului disciplinar poate fi contestată, fără a fi necesară procedura prealabilă, în instanța de judecată în a cărei jurisdicție își are sediul Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, în termen de 30 de zile de la comunicare, în modul prevăzut la art. 231 alin. (6). Hotărârea judecătorească se contestă cu apel în condițiile Codului de procedură civilă. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

Raportând la caz, normele sus-citate, rezultă că decizia instanței de apel, pronunțată pe marginea deciziei Colegiului disciplinar (art.24 alin. (7) din Legea nr. 113 din 7 iunie 2010 privind executorii judecătorești), este fără drept de recurs.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs va trebui să considere inadmisibilă cererea de recurs declarată împotriva acestor acte judecătorești, în conformitate cu art. 433 lit. a¹) Cod de procedură civilă.

Pe cale de consecință, instanța de judecată conchide că decizia nominalizată nu poate fi contestată în procedură de recurs, iar completul de judecată nu este competent de a examina cererea de recurs formulată de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.

În acest context și în lipsa unor împuterniciri exprese, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că soluția completului de judecată se limitează doar la dreptul de a considera inadmisibil cererea de recurs.

În speță, completul de judecată notează că, deși dispozitivul deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău prevede posibilitatea contestării cu recurs, aceasta nu poate constitui temei pentru declararea recursului, în condițiile în care, legislația în vigoare nu prevede o cale de atac a categoriei respective de decizie.

Având în vedere cele constatate și pentru a respecta certitudinea juridică și buna administrare a justiției, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera cererea de recurs declarată de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 270, art. 424 alin. (1), art. 429 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva